

143 . Pietrosu | Comuna: Costești | Județ: Buzău | Punct: La Arman | Anul: 2005

Anul: 2005

Cod RAN: 46536.01

Perioade: Preistorie, Protoistorie, Antichitate, Evul Mediu

Epoci: Neolitic, Eneolitic, Epoca bronzului timpuriu, Hallstatt, La Tène, Epoca romană timpurie, Epoca romană târzie, Epoca migrațiilor, Epoca medievală timpurie, Evul Mediu

Tipuri sit: descoperire izolată, fără vestigii arheologice

Categorii sit: Domestic

Autori: Eugen Marius Constantinescu, Gabriel Ion Stăicuț

Instituții: Muzeul Județean Buzău, Muzeul Județean Buzău

Raport

Situl arheologic din punctul La Arman este situat în marginea de NE a satului Pietrosu, comuna Costești, pe un pînten de terasă ce înaintează spre malul drept al pârâului Călmățui. Se află la cca. 8 km SSV de municipiul Buzău. Primele descoperiri datează din anii 60 ai secolului trecut, când aici s-au construit grajdurile fostului CAP Costești (dezafectate după 1991). Atunci a fost descoperit un depozit de bronzuri, din care unul sau mai multe celturi au ajuns la Muzeul din Ploiești. În vara anului 1998 lucrătorii CCCF Iași au transformat locul în groapă de împrumut, din care luau lut galben pentru amenajarea șoselei DN 2 București – Urziceni – Buzău. Până la intervenția noastră, drumarii au distrus numeroase complexe arheologice. În septembrie același an au început cercetările sistematice în acest sit. În cele opt campanii au fost cercetate complexe arheologice datate în neoliticul mijlociu, în eneolitic, în prima epocă a fierului – Hallstatt târziu, în Latène-ul geto-dacic, în perioada romană – sec. II–III (un complex de cult), în secolele IV–V p.Chr., în epoca medievală târzie I.

În campania 2005 cercetările au urmărit determinarea limitei de V a sitului. Pentru aceasta, secțiunea SII/1998, cu dimensiunile 30 x 3 m, a fost prelungită cu 56 x 3 m spre V. În această suprafață au fost cercetate 14 complexe arheologice, din care unul, Gr. 120, a fost o locuință. Numerotarea complexelor s-a făcut în continuarea celor din campaniile anterioare.

G117 - în c. 16, parțial sub profilul de S, s-a văzut la adâncimea de 0,76 m, are formă neregulată, spre 1,20 m se restrânge și își precizează forma. Materialul arheologic recoltat din umplutura gropii constă în fragmente ceramice lucrate la mână, câteva din pastă grosieră; unele sunt decorate cu motive geometrice excizate sau incizate; un fragment din partea superioară a unui vas decorat cu barbotină roșie, vârci înclinate spre dreapta și brâu alveolat sub buză, un fragment cu decor meandric. Alături de materialul ceramic mai apar: o așchie cioplită dintr-o rocă vulcanică, un răzuitor (?) din rocă dură alb-gălbuie, numeroase fragmente de oase de animale de talie mare, câțiva chirpici din perete de locuință. Probabil este o anexă a Cpl. 30 L4/2000. Aparține culturii Boian.

G118 - apare parțial în c. 16 la adâncimea de 0,64 m și coboară până la 0,75 m. Are formă rectangulară în plan, cu dimensiunile 0,62 x 0,38 m. În umplutură a avut puține fragmente ceramice de dimensiuni mici, de factură neolitică, și un os de pasăre.

G119 - C. 17, apare la adâncimea de 0,66 m și coboară până la 0,76 m față de nivelul actual de călcare. Are formă circulară în plan cu diametrul de 0,32 m, fiind probabil o groapă de par. În umplutură a avut un fragment ceramic din peretele unui vas-sac, lucrat la mână, din pastă bine frământată, de culoare cenușie cu un strat cărămiziu la interior, fără decor; neolitic.

G120 - apare parțial în c. 16-19, continuând sub profilele de S și de N ale secțiunii. Are formă aproximativ ovală în plan. S-a văzut la 0,65 m și coboară până la 1,45 m față de nivelul actual de călcare. Umplutura sa era pământ de culoare maroniu închis compact în care se aflau fragmente ceramice lucrate la

mână, unele din pastă grosieră, altele din pastă fină, bine arsă, unele cu decor incizat, excizat sau cu brâu alveolat, un fragment de lamă de silex, numeroase oase de animale de talie mare și chirpici din perete de locuință. Este un complex de locuire neolitic, locuința L8, aparținând purtătorilor culturii Boian.

G121 - cercetată parțial în c. 18-19, continuă dincolo de profilul sudic al secțiunii. Are formă cvasi-rectangulară în plan cu colțurile rotunjite, a apărut la adâncimea de 0,90 m și coboară până la 1,45 m. În umplutura sa au apărut puține fragmente ceramice lucrate la mână, nedecorate, un fragment de umăr de vas din pastă cenușiu-neagră cu fața exterioară cărămizie, decorat cu proeminențe conice, precum și fragmente de oase de animale de talie mare.

G122 - cercetată parțial în c. 19-20, continuă dincolo de profilul nordic al secțiunii. De formă circulară, a fost identificată la adâncimea de 0,87 m și coboară până la 1,20 m față de nivelul actual de călcare. Umplutura gropii era pământ negru tasat, care conținea fragmente ceramice dintr-o amforă tassiană (?), din pastă gălbuie cu nisip mărunț, un vas-opaiț lucrat la mână, din pastă grosieră cu cioburi pisate, de culoare cărămizie, cu urme de ardere secundară pe ambele fețe și fragmente dintr-un vas lucrat cu mâna din pastă cu cioburi pisate și pietricele. Aparține mileniului I.

G122A - cercetată în c. 19-20, s-a văzut la adâncimea de 1 m și se adâncește până la 1,50 m; este perforată de groapa 122. Umplutura sa conținea fragmente ceramice lucrate cu mâna din pastă grosieră, nedecorate, o așchie și un fragment de lamă de silex, precum și câteva oase de animale. Groapă menajeră neolitică.

G123 - apare în c. 20-21, la adâncimea de 0,70 m și coboară până la 0,90 m; are formă circulară în plan cu diametrul de 0,94 m. Umplutura sa era pământ maroniu deschis tasat. Conținea fragmente ceramice lucrate exclusiv la mână din pastă grosieră, unele decorate, fragmente de buză de vas, un gratoar (?) din silex și fragmente de oase de animale de talie mare.

G124 - este o groapă de par circulară cu diametrul de 0,20 m, identificată în c. 22 la adâncimea de 0,98 m, coboară până la 1,09 m. În umplutura sa au apărut două fragmente ceramice de mici dimensiuni, lucrate la mână.

G125 - identificată parțial în c. 24-26, continuă dincolo de profilul de N al secțiunii. Are formă cvasi-rectangulară ușor neregulată. S-a observat la adâncimea de 0,98 m și coboară până la 1,32 m. În umplutura sa erau fragmente ceramice lucrate exclusiv la mână, unele din pastă grosieră, fragmente de buze sau funduri de vase, unele cu decor alveolat, excizat sau incizat, specifice culturii Boian, precum și oase de animale de talie mare.

G126 - a apărut în c. 20-21, continuând sub profilul de N al secțiunii. Partea surprinsă în secțiune avea formă ovală în plan, s-a văzut la adâncimea de 0,90 m și coboară până la 1,20 m față de nivelul actual de călcare. Materialul arheologic din umplutură consta din fragmente ceramice lucrate exclusiv la mână, unele din pastă fină cenușie, câteva decorate cu motive excizate sau incizate, două fragmente de chirpic de vatră pe nuiele, precum și puține fragmente de oase de animale de talie mare, între care și un dinte de erbivor.

G127 - identificată în c. 24-25, de formă circulară cu diametrul maxim de 1,36 m; a apărut la adâncimea de 1,05 m și coboară până la 1,18 m față de nivelul actual de călcare. Umplutura era pământ maroniu-deschis compact. Materialul arheologic consta din fragmente ceramice lucrate exclusiv la mână, nedecorate, din pastă grosieră, de culoare cărămizie sau cenușie, o așchie de silex și fragmente de oase de animale de talie mare.

G128 - a apărut parțial în c. 22-23, continuând sub profilul de S. Are formă neregulată în plan, fiind surprinsă la adâncimea de 1,12 m și coboară până la 1,48 m față de nivelul actual de călcare. Umplutura era pământ maroniu-gălbui tasat. Materialul arheologic consta din puține fragmente ceramice lucrate la mână, din pastă grosieră, nedecorate, chirpici și un fragment de os de animal.

G129 - cercetată parțial în carourile 20-22 continuă dincolo de profilul sudic al secțiunii; are formă cvasi-rectangulară în plan. Apare la adâncimea de 1,07 m și coboară până la 2 m. Umplutura era pământ galben-cenușiu. Materialul arheologic constă din puține fragmente ceramice din care două din pastă fină, o lamă din silex și un fragment de os de animal.

G130 - identificată parțial în c. 21, continuă dincolo de profilul nordic al secțiunii. A apărut la 1,08 m și cobora până la 2,40 m. Are formă aproximativ circulară în plan și cilindrică în secțiune, cu fundul înclinat. Umplutura era pământ negru măzăros, amestecat spre margini cu pământ maroniu-gălbui. Materialul arheologic constă în puține fragmente ceramice lucrate la mână, unul din pastă cu cioburi pisate mărunț, trei pietre de spărtură și un dinte de erbivor.

Cercetările viitoare vor urmări precizarea limitelor spre V, S și E ale sitului și relațiile cu alte situri din preajmă și din zonă – Valea Călmățuiului, cursul mijlociu al Buzăului, Subcarpații de Curbură, Câmpia Bărăganului.

Materialul arheologic a fost depus la MJ Buzău, instituția finanțatoare, unde se conservă, se restaurează și se păstrează.

Note

- 1. E. M. Constantinescu, Stănică Pandrea, Cercetările arheologice de la Pietrosu – Costești, jud. Buzău, Campania 1998, Mousaios 5, Buzău, 1999, p. 9-14; E. M. Constantinescu, S. Pandrea, G. Stăicuț, CCA 2001, p. 182-185; E. M. Constantinescu, Gabriel Stăicuț, CCA 2003, p. 236-239; idem, CCA 2005, p. 276-278.

Informații suplimentare online

[Raportul 3469 din cronică.cimec.ro](http://raportul3469.din.cronica.cimec.ro)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](http://localizare.pe.harta.folosind.mapserver.cimec.ro)
